

program, herunder placering af de enkelte værker, dels med vurderingen af behovet for et sådant kabel af forsyningsikkerhedsmæssige grunde. Ud fra disse hensyn kan det komme på tale at gøre godkendelse i henhold til elforsyningsloven (§ 5, stk. 1, nr. 5) af beslutning om opførelse af kernekraftværker betinget af etableringen af et Storebæltskabel.

Spørgsmål 33:

Kan det økonomiske ansvar for opførelsen og driften af et kernekraftværk bæres af den ene part i fællesvirksomheden, jfr. ministerens svar på udvalgets spørgsmål 17? "

Svar:

Jeg henviser herved til min besvarelse af spørgsmål 15 i denne samling. Som anført er det ikke afgørende, hvorledes der forholdes med hensyn til fordelingen af investeringsudgiften på henholdsvis den ene eller den anden af de to store elsammenslutninger. Spørgsmålet, om det økonomiske ansvar vil kunne bæres af den ene part, må derfor afgøres ud fra hensynet til, om en sådan ordning i øvrigt er udformet på en sådan måde, at fællesvirksomheden i enhver fase har fuld kontrol med udviklingen. I besvarelse af spørgsmål 16 i denne samling anførte jeg i øvrigt, at udviklingen efter min bedømmelse vil føre til et stigende behov for landspolitiske overvejelser hos elværkerne, også i relation til investeringsspørgsmålene.

Spørgsmål nr. 34:

I tilslutning til ministerens svar på udvalgets spørgsmål 31 og det heri indeholdte ændringsforslag bedes om ministerens kommentar til følgende formulering af ændringsforslaget:

„Elforsyningsvirksomheder, som alene distribuerer elektricitet, skal ikke omfattes af bevillingssystemet efter stk. 1, jfr. §§ 5-8, uanset om virksomheden udøves fra distributionsanlæg beregnet for spændinger over 100 kV.“

Svar:

Da det ikke har været hensigten, at bevillingssystemet i § 3, jfr. §§ 5-8, skulle finde anvendelse på rene distributionsvirksomheder, og da jeg må forstå, at Udvalget nærer betænkelighed ved den af mig foreslåede bundne bemyndigelse, er jeg parat til —

under forudsætning af Udvalgets tilslutning — at stille følgende forslag til ændring af lovforslagets § 3:

„I § 3 indsættes som nyt stk. 2:

„Stk. 2. Elforsyningsvirksomheder, som alene distribuerer elektricitet, omfattes ikke af bevillingssystemet efter stk. 1, jfr. §§ 5-8, uanset om virksomheden udøves fra distributionsanlæg beregnet for spændinger over 100 kV.“

Spørgsmål 35:

Kan ministeren oplyse, hvorvidt ca. 400 mio kr. — som var opført af elselskaberne med henblik på etablering af et Storebæltskabel — måtte anvendes til udligning af olieprisforhøjelserne under energikrisen, inden monopoltilsynet gav tilladelse til elprisforhøjelser, således at man i dag står uden disse midler til etablering af Storebæltskabel, jfr. spørgsmål nr. 17 og svaret hertil?

Svar:

Der er intet oplyst over for monopoltilsynet om, at elselskaberne skulle have hensat noget beløb med henblik på etablering af et Storebæltskabel.

Spørgsmål 36:

Hvilke fordele og ulemper vil være forbundet med, at priskontrol alene udøves i produktionsleddet, og at distributionselskaberne helt undtages for priskontrol såvel fra elprisudvalgets side som fra monopoltilsynets side.

Svar:

En begrænsning af lovens bestemmelser til kun at omfatte produktionsleddet vil indebære mindre administration af denne lov. Distributionselskaberne vil imidlertid fortsat være omfattet af monopol- og prislovgivningen og medføre administrative omkostninger i henhold til denne lovgivning.

En ændring af monopol- og prislovgivningen, således at distributionselskaberne undtages, kan principielt ikke tiltrædes, idet dette ville give denne branche en helt urimelig særstilling i forhold til andre.

Såfremt der ikke er nogen kontrol med distributionsvirksomhederne, vil kontrollen med produktionsvirksomhederne være illusorisk, idet disse ejes eller drives af distributionsvirksomhederne.